

El comentari del jurat

Social de Gener

Tema: Lliure

El divendres 11 de febrer era el dia que havíem de presentar la fotografia de tema lliure que ens porta a prop de l'equador del nostre social.

Els jurats van ser, en aquesta ocasió, els companys de l'Associació Fotogràfica d'Igualada Manel Cavallé i l'Emili, i en l'anomenat "fallo" van haver de jutjar les 29 fotografies presentades aquest mensual.

Com passa sempre amb els temes lliures, la diversitat de temes, de tractaments, de visions del món i les seves circumstàncies van ser tantes com participants. Encara que aquesta vegada no van tenir gaire dificultats a l'hora de decidir quins eren els mèrits de cada imatge i d'atorgar-los una puntuació adient.

Van rebre un 10, ex aequo, la Isabel Fernández, amb una façana d'impacte visual molt fort, molt harmònica, de tonalitat immillorable, amb excel·lents textures i que transmetia serenitat, i el Santi Soteres, amb un excel·lent retrat en blanc i negre d'un pelicà, del que només van retreure-li un excessiu encaixament de l'extrem del bec en l'angle inferior de la fotografia.

La fotografia d'un nen dins un taller, molt ben ambientada i amb una relació figura/fons molt ben trobada, d'en Carlos Lázaro, va merèixer un 9. Els "peròs" del jurat van ser que el retall inferior de la figura potser no era del tot adient i que hi apareixien unes ampolles que no aportaven res a l'hora de construir un ambient.

La torre amb una barca de la Marian Prats va merèixer, per al jurat, un 8. Van comentar que trobaven a faltar un punt d'interès clar, perquè si bé el plantejament vertical potencia l'alçada de la torre, al tema li manca un impacte clar.

Quatre fotografies van ser qualificades amb un 7,5. La del Toni Torné, un paisatge urbà de Berlín amb un fons molt geomètric però amb una persona que inicia el seu camí des d'un primer pla i la seva vista no apunta cap a la direcció que pren, el que fa que a la composició li manqui equilibri.

La del Francisco Olmos, sobre la que el jurat no va posar-se d'acord perquè mentre a un no li agradava gens, a l'altre sí, era un retrat femení "en clau alta" del que va comentar el seu avalador que li agradava "l'espontaneïtat" de la model i el contrast entre el fons i la roba.

Un contrallum d'un ós polar a la tundra, de la Rita Gómez, del que van opinar que li restava força una pedra per davant de la qual l'ós passava i que si s'hagués refet l'enquadrament, hauria guanyat en intensitat (i en punts...).

Del bodegó del Joan Llopart, un plat amb tomàquets, van opinar que era com una imatge "etèria" perquè al mancar-li contrast en la part inferior de la imatge feia la sensació que el plat estava com suspès.

També hi van haver tres 7. Un per a la bicicleta de l'Eduard Aragonés, amb el comentari de l'interessant contrast de la bicicleta amb el fons però amb una finestra "a mitges" que

no va agradar al jurat. Un altre per a una imatge d'una llanxa pneumàtica amb gent navegant prop d'una glacera, amb un reflex que duplicava la imatge en un efecte particular. I el darrer, per a un detall del Monestir Budista del Garraf, on la geometria i els volums s'hi imposaven, senzilla, ben composada però amb manca de contrast en els tons mitjos.

Les calderes de Santa Llúcia del Francesc Albet, amb un 5, mostraven una imatge dinàmica, d'acció, en una composició correcta però en la que es trobava a faltar la figura humana sense escapar i de la que destacava massa el blanc del fum.

I la resta de fotografies no van arribar al 5.

La de la Joana Colomé perquè, tot i que podia haver estat interessant pels volums i el reflex del terra, estava mancada de contrast, no hi havia un motiu principal i els personatges apareixien dispersos.

La de l'Ivan Clerch, perquè tot i estar la imatge ben definida, entrava en conflicte visual el tren groc i el núvol.

La del Valentí Poch, una aranya "sense focus i amb molta manca de detall a les potes".

La de la Montse Llopart, amb una flor que van qualificar de correcta però mancada de contrast.

I la del Delfí, una imatge femenina amb un desenfocament atractiu però a la que li fallava el tractament i la impressió, perquè tant el paper com el to blavós final desmereixien la composició.

Com sempre, podeu veure les fotos a la nostra web. I podeu fer les vostres valoracions personals, perquè el que sí té aquest món de la fotografia és que en temes de gustos, tants caps, tants barrets.

Rita Gómez